Potrzeba pilnej reformy psychiatrii dziecięcej

Kategoria: Polityka Zdrowotna
Opublikowano: piątek, 10, styczeń 2020 18:15
Patrycja Grebla-Tarasek
Odsłony: 608

Komisja Ekspertów ds. Ochrony Zdrowia Psychicznego odbyła spotkanie, na którym kontynuowała omawianie problemów nurtujących polską psychiatrię dziecięcą oraz debatowała nad możliwościami wyjścia z tego kryzysu. Problem jest poważny, bo polska jest drugim krajem w Europie pod względem zakończonych zgonem prób samobójczych wśród dzieci w wieku 10-19 lat.

Na całym świecie obserwuje się nasilenie zjawiska pogłębiających się kryzysów psychicznych dzieci i młodzieży. Obawy, że w najbliższych latach potrzebne będzie znacznie większe wsparcie psychologów, terapeutów i psychiatrów dziecięcych wydają się więc uzasadnione.

Tymczasem choć liczba młodych pacjentów rośnie, to kondycja rodzimej psychiatrii dziecięcej się nie poprawia. Brak finansowania na odpowiednim poziomie sprawia, że kolejne placówki świadczące specjalistyczną opiekę psychiatryczną są zamykane, co z kolei bezpośrednio skutkuje przeludnieniem w innych jednostkach tego typu oraz długim okresem oczekiwania na przyjęcia planowe. Dramatyczna sytuacja szpitali psychiatrycznych dla dzieci, ich przeludnienie, jest także efektem przyjmowania pacjentów nieletnich z tzw. doświadczeniami traumatycznymi.

Szpitale psychiatryczne powinny być miejscem, w którym przebywają tylko chore dzieci, nie mogą być przechowalnią dla osób agresywnych oraz ekwiwalentem młodzieżowych ośrodków wychowawczych.

Kolejny problem to umieszczanie w tych samych placówkach zarówno dzieci poniżej 15. roku życia jak i starszej młodzieży. Niezbędnym jest stworzenie w szpitalach psychiatrycznych dla dzieci i młodzieży sprofilowanych oddziałów, które odpowiadałyby potrzebom pacjenta, tak jak ma to miejsce w psychiatrii dorosłych.

Nie można także zapominać o niedoborze wykwalifikowanej kadry: medycznej, psychologicznej, psychoterapeutycznej jak również personelu pielęgniarskiego i sanitariuszy. Problemem jest także niewydolna oraz trudno dostępna sieć opieki innej niż szpitalna (poradnie psychologiczno-pedagogiczne, leczenie ambulatoryjne, profilaktyka zdrowia psychicznego).

W Polsce system leczenia psychiatrycznego jest przestarzały i opiera się na hospitalizacji (leczeniu szpitalnym). Tymczasem potrzeba stworzyć siatkę opieki pierwszego i drugiego stopnia: w domu, opieki środowiskowej, w poradniach, na oddziałach dziennych.

Źródło: www.rpo.gov.pl

Phoca PDF